

gets Side er blevet vedtaget. — Den ærede Indenrigsminister har besvaret nogle af de Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rette til ham i min første Udtalelse, og han har gjort det udførlig og tydelig. Jeg skal derfor ikke atter i det Væsentlige komme tilbage dertil. Jeg skal blot udtale det Ønske, at vi med Hensyn til Ordningen af Færgesforholdene mellem Roser og Kallehave ikke ville blive staaende ved det Tilskud, som hidtil har været bevilget paa Finantsloven, og som den ærede Minister ogsaa har stillet i Udsigt i Mar. Hvis vi ville blive staaende derved, ville Forholdene nemlig forblive, som de ere, og der vil Intet ske i den nærmeste Fremtid. Jeg tror, at vi maa komme til at gaa lidt yderligere i Beredvillighed fra Statens Side end endnu foreslaaet, for at støtte dette Foretagende. — Med Hensyn til Digearbejderne paa Sydfalster skal jeg henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), som er bedre inde i disse Forhold end jeg. Jeg skal kun oplyse, at dersom man nu ikke bevilger en Understøttelse til hine Egne, ser jeg ikke rettere, end at man, om man end ikke derved kommer til at begaa et Brud paa Tro og Love, saa dog i alt Fald paa utilbørlig Maade skuffer de Forventninger, som disse Egne have havt al mulig Grund til at nære ifølge tidligere Forhandlinger om denne Sag, idet der nemlig var opnaaet fuldstændig Enighed mellem tvende tidligere Finantsudvalg og de daværende Indenrigsministre om, at der maatte tilfalde disse Egne en større eller mindre Understøttelse fra Statens Side i Anledning af de store Byrder, som de have havt paa Grund af Digearbejderne. — Den ærede Conseilspræsident og Finantsminister sætter stor Pris paa at blive ret forstaaet, og det er let begribeligt, at han har en saadan Øyst. Jeg er glad ved at have givet ham Leilighed til yderligere at præcisere de Udtalelser om sine Anskuelse, som kom fra ham ved Finantslovens Forelæggelse, og jeg er saa meget mere tilfreds dermed, som jeg ser, at jeg ikke har misforstaaet den ærede Minister. Hans Anskuelse er senere blot kommet tydeligere frem. Den ærede Minister har desimod ikke været slet saa heldig med at forstaa mine Udtalelser, men han vil kunne forstaa, at jeg sætter ligesaa stor Pris paa at blive ret forstaaet som han. Naar den ærede Minister saaledes som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Brig) mente, at jeg havde brugt en Form for mine Udtalelser, som var mindre passende, idet det kunde se ud, som om jeg mente, at jeg talte paa Thingets eller Thingets Hvertals Begne, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg ved at gennemse mit Foredrag ikke er stødt paa Udtalelser, hvis Form kunde give Grund til at antage noget Saadant. Jeg har kun udtalt, hvad jeg ansaa for at være dette Things Hvertals Opfattelse. Jeg har udtalt, hvad der var min Overbevisning, at man her vilde komme til, og jeg

har kunnet gjøre det med saameget mere Styrke, som jeg har Erfaringerne fra den foregaaende Samling for, hvad Hvertallet mener, og jeg ikke ser, at der i den mellemliggende Tid er foregaaet Noget, som paa nogen Maade kunde forandre Thingets Opfattelse. Den nye Regjerings Tilbliven vil i ethvert Tilfælde ikke have været i Stand til at forandre Thingets Anskuelse med Hensyn til disse Ting, derom er jeg overbevist. Jeg skal kun sige til, skjøndt jeg neppe behøver det, at jeg ikke taler ifølge nogen Bemyndigelse, men kun ifølge min Opfattelse af, hvad der er den raadende Anskuelse her i dette Thing. Den ærede Conseilspræsident og Finantsminister udtalte sin Overbevisning om, at Forslaget om Lønningsstillaaget baade med Hensyn til dets Form og dets Størrelse vil blive underkastet den „skyldige“ Overveelse heri Thinget. Derom er jeg ganske enig med den høitærede Finantsminister. Der er vist ingen Tvivl om, at ethvert af Regjerings Forslag vil blive underkastet den skyldige Overveelse, men Sagen er blot den, at Meningerne om, hvor Grønderne for den skyldige Overveelse findes, ville være delte, og i hvert Fald vil det være en Skuffelse, hvis man antager, at den skyldige Overveelse skalde udstrække sig dertil, at man overhovedet gennem denne Overveelse som til et Resultat, som Regjeringen ønskede, eller som den kunde gaa ind paa. Det er dette, jeg har udtalt min Tvivl om, og denne Tvivl fastholder jeg fremdeles saavel ligeoverfor dette Spørgsmaal som lige overfor flere andre, som jeg har tilladt mig at berøre. Den høitærede Finantsminister udtalte sig med stor Forsigtighed med Hensyn til den finantsielle Balance og mente, at jeg havde misforstaaet hans Uttringer derom. Jeg tror ogsaa, at jeg har udtalt mig med samme Forsigtighed, og at jeg derfor ikke har brugt Udtryk, som ikke med Rette kunne tillægges den høitærede Finantsminister. Jeg havde nemlig kun sagt, at den høitærede Minister var tilbøielig til at betragte Jernbaner som et Aktiv, og naar ærede Medlemmer ville gennemse den høitærede Ministers Foredrag, ville de finde, at dette er en fuldstændig rigtig Betegnelse af den ærede Ministers Udtalelse. Jeg har ikke sagt, at han har beregnet dem som saadanne, men kun at han var tilbøielig dertil. Jeg har kun sagt, at dette var et Led i det lyse Billede, han fremskillede, jeg har altsaa mere talt om det Lys, der kastedes over Billedet, end om dette selv. Den ærede Finantsminister har ogsaa udtrykkelig fastholdt den samme Anskuelse i sin senere Udtalelse, naar han nemlig sagde, at den tidligere Regjering, hvoraf han var Medlem, var bleven enig med dette Thing om, at Anlæget af Jernbaner kun var at betragte som en Overflytning af Aktiver. Ærede Medlemmer vilde se, at der i disse Uttringer netop ligger den Anskuelse, som jeg har betegnet. Med Hensyn til den fremtidige Afbetaling af Statsgjælden syntes den ærede Minister at ville tillægge